06/03/2019

«Ο σημαντικότερος Έλληνας της Ρωσικής Αυτοκρατορίας» στο 21ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ

/ Παιδεία και Πολιτισμός

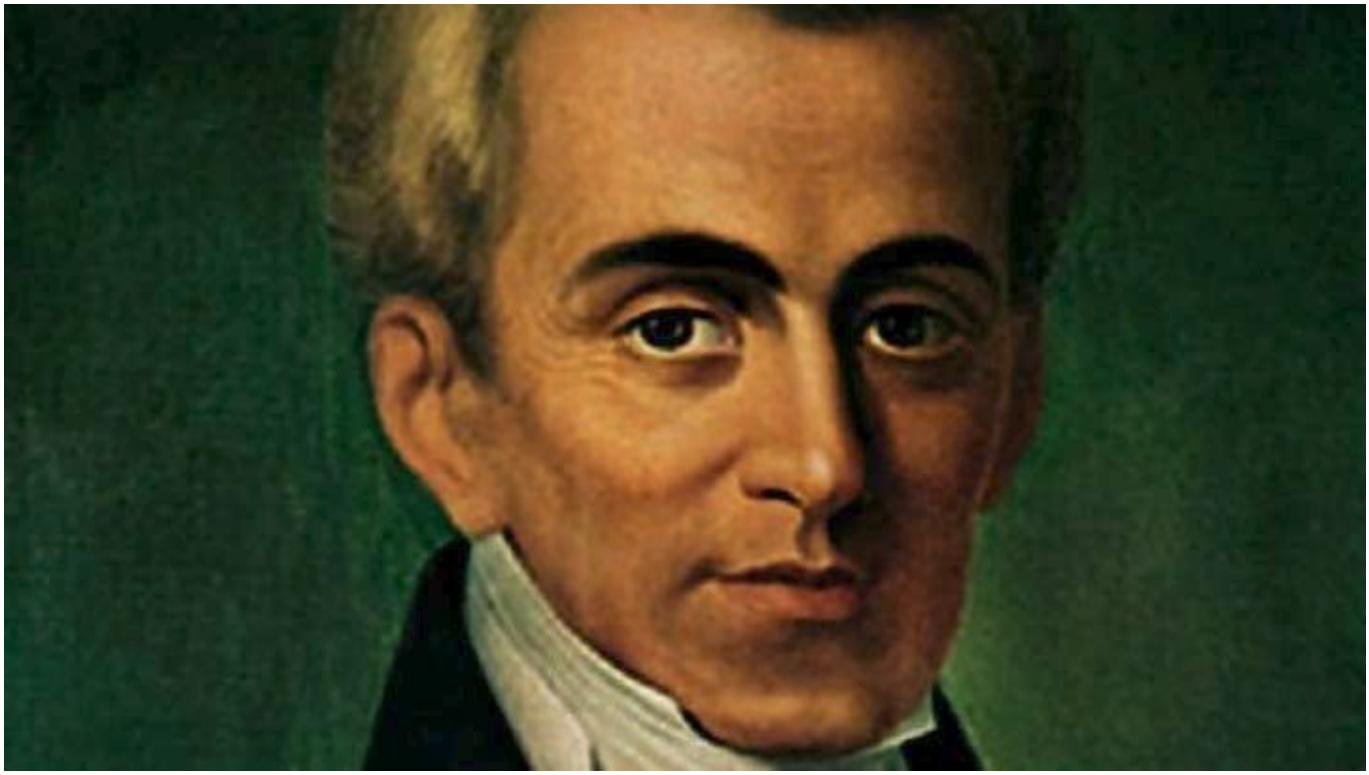

«Με μια “ανάσα” φόβου, παρόμοιου με εκείνον που νιώθει κάποιος στις εξετάσεις, βρεθήκαμε στην αρχή της πρεμιέρας, και όμως πήραμε το “άριστα” από το κοινό του 21ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης, με τα θερμά του χειροκροτήματα μετά την προβολή και τις πολλές ερωτήσεις και τοποθετήσεις ενδιαφέροντος που μας έκαναν» λέει στο Αθηναϊκό- Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων η Ρωσίδα Μαρία Ξινοπούλου, παραγωγός του δραματοποιημένου ρωσικού ντοκιμαντέρ «Ο σημαντικότερος Έλληνας της Ρωσικής Αυτοκρατορίας», που έκανε την παγκόσμια πρεμιέρα του στο 21ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης.

«Η πρεμιέρα στη Θεσσαλονίκη, στην έδρα του φεστιβάλ, που είναι πλέον παγκόσμια γνωστό και αγαπητό, ήταν για μας μεγάλη τιμή. Δεν είναι εύκολο να κάνεις μια ταινία για έναν εθνικό ήρωα Ελλάδας αλλά και σεβαστό πολίτη και διπλωμάτη της ρωσικής αυτοκρατορίας, με μια τεράστια συμβολή στη δομή και τη λειτουργία του κράτους της Ρωσίας. Οι Ρώσοι δεν τον ξέρουν ευρύτερα, ενώ η Έλληνες τον λατρεύουν, εδώ ήταν το δύσκολο για μας, να μην προσβάλλουμε την ιστορία της ζωής του Ιωάννη Καποδίστρια» εξομολογείται και συμπληρώνει: «Πιστεύω, η ταινία έγινε ένας ρωσικός ύμνος στον Έλληνα πολιτικό, διπλωμάτη

και επιστήμονα».

Ο δούκας Ιβάν Αντόνοβιτς Καποδίστριας, όπως τον φώναζαν στη Ρωσία, είναι μια μοναδική μορφή στην ιστορία της Ρωσίας και της Ελλάδας. Ήταν στην υπηρεσία του Ρώσου αυτοκράτορα, από το 1809 και το 1815 και με απόφαση του Αλέξανδρου του Α’ διορίστηκε Πρώτος Σύμβουλος για Εξωτερικές υποθέσεις της Ρωσικής Αυτοκρατορίας.

Η σκηνοθέτης και σεναριογράφος του δραματοποιημένου ντοκιμαντέρ, Σβετλάνα Μουζιτσένκο, στη συνέντευξη στο ΑΠΕ-ΜΠΕ τονίζει: «Παρόλο που ο Ιωάννης Καποδίστριας ήταν μία πολύ σημαντική προσωπικότητα τόσο για την Ελλάδα, όσο και για την Ρωσία, δεν είχαμε πολλά στοιχεία για αυτόν. Έπρεπε να έπιανα μια χορδή για να μπορέσω να τον αισθανθώ σαν άνθρωπο, να εμπνευστώ με την προσωπικότητά του. Σκέφτηκα στην ταινία να παρουσιάζουμε τη ρομαντική ιστορία της αγάπης του Ιωάννη Καποδίστρια για τη Ρωξάνδρα Στούρτζα, η οποία υπήρξε η μούσα του και η αγάπη του σε όλη του τη ζωή, καθώς και η ιδεολογική σύμμαχός του ως προς την υλοποίηση του κοινού τους ονείρου για την ανεξαρτησία της Ελλάδας».

Στην ερώτηση με ποια κριτήρια επέλεξαν τον ηθοποιό που αποδίδει τον Καποδίστρια, λέει : «Το βασικό ήταν να βρούμε ένα ευγενικό πρόσωπο, που να θυμίζει τον Καποδίστρια. Μετά από τεράστιο κάστινγκ με δεκάδες ηθοποιούς, καταλήξαμε στον Καζμπέκ Κομπίζοβ».
Ο “Καποδίστριας” δίπλα στον Καποδίστρια

Συμπληρώνει μια ανέκδοτη ιστορία: «Στα γυρίσματα στην Κέρκυρα, στο Μουσείο "Οικία του Κυβερνήτη", στο διάλειμμα, μια καθαρίστρια που είχε βάρδια, ήρθε κοντά στον Καζμπέκ- Καποδίστρια, τον πήρε από το χέρι και τον οδήγησε σιωπηλά με αινιγματικό χαμόγελο στην άλλη αίθουσα. Τον έφερε κοντά στο πορτρέτο του Καποδίστρια και ζήτησε να βγάλει φωτογραφία. Με έκπληξη είδαμε όλοι μας πως έμοιαζαν πολύ, και δεν ήταν μόνο τα πρόσωπα, ήταν όλη η ενεργεία, η αύρα… Εκεί κατάλαβα, πως έκανα την καλύτερη επιλογή του ηθοποιού…»
Ο αφηγητής στην ταινία, η οποία είναι γυρισμένη στη ρωσική γλώσσα, είναι ο γνωστός ηθοποιός ελληνικής καταγωγής της Ρωσίας, Ευκλείδης Κιουρτζίδης, που δεν κατάφερε να έρθει στο Φεστιβάλ λόγω υποχρεώσεων. Σε τηλεφωνική συνέντευξη είπε στο ΑΠΕ-ΜΠΕ: «Η συμμετοχή μου στην ταινία για τον διάσημο συμπατριώτη μου έχει ιδιαίτερη σημασία. Νιώθω πως πήρα δύναμη ως Γκρεκ (Έλληνας), ως ηθοποιός και ως Ρώσος πολίτης. Η ταινία, πιστεύω, βοηθάει όλους μας, τους Έλληνες της Ρωσίας να νιώθουμε πιο δυνατή κοινότητα».
"Ερωτευμένη με Έλληνα σημαίνει ερωτευμένη με την Ελλάδα, το ελληνικό πολιτισμό"

Η Μαρία Ξινοπούλου, διευθύντρια της εταιρίας παραγωγής «Good Production» στη Μόσχα, λέει πως η ταινία αποτελεί για αυτήν ένα προσωπικό στοίχημα: «Δεν είμαι Ελληνίδα, αλλά πάνω από δεκαπέντε χρόνια σύζυγος του Έλληνα, του Ανέστη Ξινόπουλου, που είχε διατελέσει πρόεδρος του ελληνικού συλλόγου της Μόσχας. Ερωτευμένη με Έλληνα σημαίνει ερωτευμένη με την Ελλάδα, το ελληνικό πολιτισμό. Πάντα ήθελα να συμβάλω σε αυτό που λέγεται «διπλωματία της τέχνης του κινηματογράφου», λέει. Νιώθω πραγματικά ευτυχισμένη ότι πραγματοποιήθηκε το όνειρο μου. Ίσως, "μας βοήθησε" και ο Ιβάν Αντόνοβιτς Καποδίστριας», λέει με χαμόγελο. Τα γυρίσματα του ντοκιμαντέρ πραγματοποιήθηκαν στη Ρωσία και την Ελλάδα (Κέρκυρα και Ναύπλιο, Πρέβεζα) χάρη -όπως προσθέτει- στους χορηγούς: το Φιλανθρωπικό Ίδρυμα του Ιβάν Σαββίδη και το Υπουργείο Πολιτισμού της Ρωσίας.
Σοφία Προκοπίδου.